

FÜGGETLEN MAGYARORSZÁG

„A legnagyobb cél pedig itt, e földi létben
ember lenni mindég, minden körülményben”
(Arany János)

„Az igazat mondd, ne csak a valót.”
(József Attila)

A rendszerváltozás veszteségeinek érdekvédelmi, közéleti, politikai Hon-LAPJA

Nyomdai kiadását alapította: **1993-ban az osztársadalmi érdekvédelmet országos hatókörben ellátó**
társadalmi szervezet, a

FÜGGETLEN NÉPKÉPVISELETI SZÖVETSÉG /FÜNÉSZ/

SAJTÓPOSTA

A rendszerváltozás veszteségeinek készülő világhálós népújság, a **FÜGGETLEN MAGYARORSZÁG** tömegkommunikációs rovata, benne a lakosság aktuális témakörű **egyetértő észrevételeivel**, jobbító **kritikai jelzéseivel, tiltakozásaival, kérdéseivel, javaslataival**, amelyek névvel, jeligével, illetve ezek nélkül is nyilvánosságot kaphatnak — a lapunkhoz elektronikusan, postai úton, illetve személyesen eljuttatott információk ellenőrzött és szerkesztett változatában, megőrizve minden közlendő anyag eredeti tartalmának lényegét.

- (1) Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.
- (2) Magyarország elismeri és védi a sajtószabadságot./ Részletek az **Alaptörvény VIII. cikk-éből**/

*

3. § A Magyar Köztársaságban a médiaszolgáltatások szabadon nyújthatók, a sajtótermékek szabadon közzétehetők, az információk és a vélemények a tömegkommunikációs eszközök útján szabadon továbbíthatók... /Részletek a **médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvényből**/

*

4./ § (1) A Magyar Köztársaság jogrendje elismeri és védi a sajtó szabadságát, valamint biztosítja sokszínűségét.

(2) A sajtószabadság kiterjed az államtól, valamint bármely szervezettől és érdekcsoporttól való függetlenségre is. /Részletek a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló **2010. évi CIV. törvényből**/

Internet: www.fuggetlenmagyarorszag.hu

E-mail: fuggetlenmagyarorszag@fuggetlenmagyarorszag.hu

Levélcím: **6000 Kecskemét, Tinódi u. 6. B/IV/26.**

Főszerkesztő: **Velkei Árpád**
a **MAGYAR ÚJSÁGÍRÓK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGE /MÚOSZ/**
Küldöttgyűlésének tagja

Ócsai „rémes jelen és jövő” — avagy: Ideje lenne már befejezni a papagáj-ideológiát!

A rendszerváltáskor ránk borult (ránk borított?) kapitalizmus óhatatlan következményeként, akár a legfondorlatosabb ész fantáziáját is meghaladó abszurdítások szintere lett országunk: **válogatás nélkül számolták fel az ipari és mezőgazdasági nagyüzemeket, a szövetkezeti termelő és kereskedő közösségeket, a hatóságok és intézmények korábbi, jól bevált struktúráit, miközben feldarabolták a társadalmat is.** Ez a kevésbé, vagy egyáltalán át nem gondolt tett vezetett oda, **hogy másfél-két millió embert fosztottak meg az élet anyjától, a munkától, ami ijesztő méretű létbizonytalanságot okozott, s annak utóhatásait ma is sokan szenvedik.**

Ami pedig az elmúlt 23 esztendőnket illeti: a szavazásra jogosult lakosság egy részének voksai révén népesültek be négyévenként a lényegében törvénygyárrá vált többpárti országgyűlés padsorai, jöttek létre e ciklusoknak megfelelően a kormányzati szerepet betöltő pártkoalíciók, meg azok ellenzékei, kialakultak a különféle értékrendű gazdasági és szellemi mechanizmusok, megteremtődött a kis- és nagyvállalkozók szférája, ezzel párhuzamosan folytatódott a privatizáció, amelyekben hazai és külföldi tulajdonosok kerültek irányító, profitáló szerepkörökbe. Jó néhány évvel ezelőtt pedig bebotorkáltunk az uniós táborba, valamiféle prosperitási szándékkal, reménnyel.

És ma hol tartunk? Erre igencsak hiteles feleletet található a **Gyermekétkeztetési Alapítvány** tavaly karácsony előtt szétküldött, befizetési csekket is tartalmazó, tehát lakossági támogatást kérő levelének bevezetőjében:

A KSH Statisztikai tükör című kiadványa szerint az ország majdnem fele nyomorog, vagy nélkülözésben él. Ez egymillió gyermeket is jelent. Közülük persze nem mindegyik éhezik, de negyvenezer gyermeknek egészen biztosan nem jut az ünnepek alatt más az asztalára, mint vízből, lisztből és szódabikarbónából gyúrt, vaslapon megsütött kenyér.

Persze, egy demokratikus jogállamban — a hangzatos szlogen szerint, a korlátlan lehetőségek hazájában —, tehát nálunk is, az imént említetteken túli tömegek soraiban bizony vannak a kiváltságosság gazdagító, konzerváló iszapjában megmártózottak, így például ama **tíz, zömükben FIDESZ-KDNP-s országgyűlési képviselő** (nevüket, fényképüket a BLIKK című napilap 2013. március 26-i száma közli), akik **az elmúlt három esztendőben összesen több mint 230 millió forintot raktak zsebre költségterítésként**, amely összegben nem szerepelnek a megbízatásukkal járó, személyenként havi több százezres díjazásuk.

De most vissza a bajban lévő magyarokhoz, akik között a devizahitelesek vannak a legkritikusabb helyzetben, közöttük az akár többszörösére nőtt adósságukat önhibájukon kívül fizetni nem tudók, mert hogy rájuk a kilakoltatás vár, főleg, ha az árfolyamgát lehetőségével sem élnek. Eme roppant kínos ügy feszültségét csökkentendő, még tavaly született kormányzati döntés arról, hogy a Pest megyei Ócsán kedvezményes bérletű, nem összkomfortos otthonokat létesítenek az érintett családoknak. Mostanra már számos épület el is készült, ahová jelenleg keresik a leendő lakókat. Az új lakóterületre nemrég ellátogatott egy érdeklődő, aki a lesújtó benyomásairól **Ócsai büntény** címmel számolt be a Galamus.hu portálon, többi között ezeket írva:

Voltak bizonyos elképzeléseim, előismereteim, de a helyszínen tapasztaltak minden előzetes várakozásomat alulmúlták. Aki erre a telepre embereket költöztet, az azokat az embereket lassú sorvadásra, pusztulásra ítéli. Az a hely egyszerűen alkalmatlan az emberi életre!

A telep öt-hat kilométerre van Ócsától, az Ócsát Gyállal összekötő, forgalmas út mellett, egyébként meg pontosan a semmi közepén. Valahogy minden tudósításból kimaradt az az aprócska tény, hogy a telep és Ócsa között húzódik az M5-ös autópálya, ami azért a tervezett útépitéseket – egy külön kerékpárút is volt a tervek között – legalábbis megnehezíti, hiszen egy felüljáró építése nem két fillér, de ha a meglévő autós felüljárót bővítik is ki kerékpárúttal, gyalogjáróval, az sem olcsó.

A házak a tervezettel ellentétben nagyon alacsony komfortfokúak lettek, vezetékes gáz nincs is a telepen, palackos PB-gázzal fognak főzni, és egyes tüzelésű vaskályhával fűteni...

Egy kis, sarki vegyesbolt – a teleptől mintegy öt kilométerre van... Hét-nyolc kilométerre pedig az ócsai vasútállomás...

A továbbiakban ama aggodalmáról szólt a szerző, hogy a telep melletti úton közlekedő Volánbusznak sincs még kiépítve a megállója az épületek közelében, így a tömegközlekedés igénybevétele nem lehetséges, ennek okán pedig akár 10 kilométeres gyaloglás, vagy biciklizés vár azokra, akik e helyen lakva, nap mint nap járnak majd bevásárolni, meg onnan haza, s nem rendelkeznek saját autóval. Végezetül kitért arra, hogy a szülőkkel együtt várhatóan 150-200 gyerek is e telepre költözik, akiknek az óvodai és iskolai elhelyezése megoldatlan lehet, ha nem bővítik eme intézményeket, ahol ilyesféléknek egyelőre a jele sincs meg.

Nos, eme „rémes jelent és jövőt” prognosztizáló tudósítást nem kis megdöbbenéssel olvasták az internetezők — az információ egyébként nyilvánosságot kapott a KLUBRÁDIÓ Megbeszéljük című műsorában —, akiknél azonban igazából a cikk alábbiakban idézett bevezető sorai verték ki a biztosítékot:

Nagyon bízom abban, hogy az ócsai telep az idők végezetéig állni fog, mint egy új szoborpark, örök figyelmeztetésként az eljövendő nemzedékeknek: ide vezet egy kontrollálatlan, tekintély- és parancselvű politikai rendszer.

Független népújtság-unkhoz többen is fordultak az iménti mondat miatt, s a vele kapcsolatos álláspontokról az alábbiakban adunk rövid összefoglalót:

— Aki új szoborparkot említ, nyilván a régire is gondol, amelyet éppen azok a rendszerváltók és az utána következő politikai vezérek hoztak létre, akiknek mai műveit hasonlításként hozta szóba. Itt álljunk meg egy pillanatra, ugyanis kontrollálatlan-ságról csak az beszélhet a **szocializmus** évtizedeire vonatkozóan, aki vagy zsigerből utasít el minden akkori formációt és gyakorlatot, vagy hithűen elfogadja a mostani elit kizárólag negatív interpretációját ama közeli múltunkról. Mert ez utóbbi állítással szemben tény az, hogy akkor tele volt országunk hatósági és egyéb szervezetszerű ellenőrző országos, megyei és helyi testületekkel, ráadásul a nem kötelező választásokon a lakosság 98-99 %-a vett részt általában, vagyis nagy tévedés, illetve csakis megtévesztés lehet a **népi demokrácia** időszakát a teljes ellenőrizetlenséggel jellemezni — szögezte le többi között a Jász-Nagykun Szolnok megyében élő **Károly**.

— A pártállam korában több ezer embert foglalkoztató nagyvállalatnál dolgoztam jó 25 éven át, ahol a termelésről, a végrehajtásról, munkáskollektívák javaslatainak figyelembevételével történtek döntések. Közösségünk is szorgoskodott a tervek végrehajtásán, a szocialista brigádok teljesítették a központi cél elérését szolgáló vállalásaikat, a különféle szintű vezetők rendszeresen megjelentek a munkáskollektívák köreiben, rendszeresek voltak a termelési megbeszélések, s az üzemi tanácsok is hatékonyan tevékenykedtek. Mindent összegezve, semmiféle **tekintély- és parancselvű** gyakorlatot nem tapasztaltam ott, ahol kerestem a kenyeremet... — idézte vissza emlékeit **Péter**, aki Győr-Moson-Sopron megyében lakik.

— Magam a csaknem kilencszázézes párttagság soraihoz tartoztam, feleségem a Hazafias Népfront helyi közösségi rendezvényeinek folyamatos résztvevője volt, rokonságunkban akadt tanácsstag is, aki rendszeresen járt fogadóórákra és tartott lakossági ankétokat. Szóval ezer szállal kötődünk valamennyien a tömegekhez, akik nap mint nap látták például Kun Béla, Marx Károly és Vlagyimir Iljics Lenin szobrát, amelyek mellett elhaladtak. Eme alkotások mostanság egy zárt területen vannak elbújtatva, így azután csak az eseti látogatóinak mesélhetnek sokat arról a világról, ahol nem volt ismert a munkanélküliség, a hajléktalanság, a kapzsiság, a kilakoltatás, no meg a milliók nyomora, létbizonytalansága, ami miatt az ócsaira hasonlító, afféle kényszer-lakhelyeket kellett létrehozni az egzisztenciálisan perifériára szorultaknak. Engem egyébként rettentően idegesítenek azok, akik a korántsem hibátlan **szocializmusunkról** intézményes kiterbélyesítéssel szólnak, mint átkos éráról, meg diktatúráról, pedig hazánkban 40 éven át **proletárdiktatúra** volt, ahol nem a tőke irányított, hanem a munkásosztály, a szövetkezeti parasztság és az értelmiség dolgozói közössége, a marxista-leninista párt irányításával. Az ennek ellenkezőjéről regélő papagáj-ideológia terjesztését pedig ideje lenne már abbahagyni — hangoztatta **Kálmán**, a Duna-Tisza közének egyik éberem figyelő állampolgára.

Szerkesztői megjegyzések:

Tudvalevő, hogy a magyar lakosság úgymond a velejéig megosztott, nemcsak az egzisztenciájában, moralitásában, ám a vallott, követett értékrendjében is. Ebből következően szinte megszámlálhatatlanul sok tapasztalati felfogás, vélemény, meg a jövőbeli elképzelés kavargó az emberek százezerei, milliói fejében. Az ilyen retorikai kavalkád pedig nyilvánosságot kaphat a politikai pluralizmus, meg a szólás- és sajtószabadság jogán, amely alkotmányosan biztosított.

E jelen témakört illetően, egy mondat erejéig a megelőző, közösségi társadalmunk leminősítése van belegyömöszölve a **kontrollálatlan, tekintély- és parancselvű politikai rendszerre emlékeztető szoborpark-ra** hivatkozásba, ugyanis a cikk ezt használta hasonlításul a szóvá tett ócsai problémák részletezéséhez.

Bizony **nem szerencsés viszonyításról van itt szó**. De hát nem ritkaság ez, hiszen hosszú ideje dúl hazánkban a közelmúltunk átkosként, diktatúraként emlegetése, jellemzése, amely már felér amolyan papagáj-dumával is. Amit egyébként a rendszerváltók agyaltak ki, amikor úgy gondolták, ha ezen túl a fehérből feketét, a feketéből pedig fehéret kreálnak, lényegében megalapozzák maguknak a tévedhetetlenséget, azt, hogy jó úton járnak. Ezen aztán nagy sebbel-lobbal el is indultak, s megteremtették a kollektivitást jelentő szocializmus helyett a magánszférán alapuló EGOIZMUS-t. Csak hát nem számoltak vele, hogy annak fő működési elemei közé tartozik a spekuláció, a harácsolás, meg a kapzsiság is, amelyek prioritást harcoltak ki maguknak. E módszerek pedig jelen vannak az életünk szinte minden területén, ahol tetten érhetők a kizsákmányolás különféle formái. Effélékből kristályosodhatott ki a devizahitelek drámája is, amelyre megoldást keres Ócsán is a regnáló hatalom. Egyelőre kevésbé tükröződik, hogy a legjobb alternatíva révén...

INFORMÁLJA, KÉRDEZZE, OLVASSA

a **rendszerváltozás veszteseinek** készülő

VILÁGHÁLÓS NÉPÚJSÁGUNKAT,

a

FÜGGETLEN

MAGYARORSZÁG-ot!

Internetes cím: www.fuggetlenmagyarország.hu

E-mail cím: fuggetlenmagyarország@fuggetlenmagyarország.hu

Levélcím: **6000 Kecskemét, Tinódi u. 6. B/IV/26.**
